

A tartalomról:

Gondolatok a Szentlélekről	2
Püspöki körlevél	3
Ne nyugodj bele!	3
„A gondviselő Isten”	4
Az én ígém	5
Üdvteli érzet	7
Virág Jenő: Luther	8
Magunkba le	9
Gyülekezeti nap	10

„Szentlélek öröm Lelke, te vigaszul jöttél, hogy a bút úzd szerte, mint felleget a szél. Megvigasztal szavad, letörli könnyeinket, új örömrre hív, új reménységet ad.”

(EÉ 238,1)

GYÜLEKEZETI HÍRMONDÓ

2021. II. szám

[A Szentlélek,] akit kitöltött ránk gazdagon Jézus Krisztus, a mi Üdvözítőnk által, hogy az ő kegyelméből megigazulva reménységünk szerint részesei legyünk az örök életnek. (Tit 3, 6-7)

Vannak olyan mondatok a Bibliában, amelyek elképesztően sűrűek, és hittételek sokaságát tartalmazzák néhány rövid sorban. Lehetetlen teljes részletességében egyszerre megérteni, de mindig tud valami újat adni, amit magunkkal vihetünk. Mit jelent nekünk ma ez a fenti mondat? Mit mond Istenről? Hogyan kapcsolódik Pünkösdhöz, a Szentlélek kitöltéséhez, és hogyan kapcsolódik hozzánk?

A szakasz elején Pál régi bűneit írja le Titusznak. Egészen hétköznapi tulajdonságokat: „Mert valamikor mi is esztelenek, engedetlenek, tévelygők voltunk, különféle kívánságok és élvezetek rabjai, gonoszságban és irigységben élők, egymástól gyűlöltek és egymást gyűlölők.”

Az járt a fejemben, hogy bárcsak én is azt mondhatnám egy ilyen felsorolás elé, hogy „valamikor”. „Akkor úgy volt, akkor még volt bennem engedetlenség, irigység, gonoszság, de ma már másképp van. Ma már nem vagyok kívánságok és élvezetek rabja, nem járok tévutakon”.

Aztán tovább olvasva rájövünk, hogy Pál sem ezt mondja. Nem a saját cselekedeteiről, hanem Isten munkájáról beszél. Jézusban megjelent az Isten jósága és emberszeretete, és aki találkozott Jézussal, az nem maradhat többé ugyanolyan, mint korábban volt. A legnagyobb csoda, hogy Isten már akkor megmutatja a szeretetét, amikor még teljesen óemberként élünk. Nem mintha később, elég jó keresztényként méltóvá tudnánk válni, ki tudnánk érdemelni Krisztus végtelen, mindent odaadó szeretetét. Pál nem arról beszél, hogy miu-

tán látta Jézusban Isten jóságát és emberszeretetét, kitartóan próbálkozott, és a végén egészen magas szintre fejlesztette önmagában ezt a jóságot. Nem a saját munkájáról, hanem Isten munkájáról tanít.

Azt mondja, hogy Krisztus elküldi nekünk a Szentlelket. Ő pedig velünk marad. Betölt bennünket, mint az apostolokat az első Pünkösdkor. Talán nem olyan látványosan, de ugyanolyan túlsordulóan, határtalanul árad ránk, mintha egy kristálytisza forrás alatt lenne az életünk pohara. És Isten folyamatosan árasztja ránk, belénk Szentlelket. Nem egyetlen találkozástól válunk hirtelen jó keresztényekké, akik büszkén mondhatják, hogy „valamikor ilyen és olyan voltam, de milyen ügyesen észrevettem és megváltoztam”, hanem Isten ebben a folyamatos, élő kapcsolatban, az Ő jelenléte által formál. Nem érdemeink szerint, nem sikereink, elért eredményeink miatt, hanem kegyelemből, Szentlelket gazdagon, túlsordulóan ránk árasztva adja meg az örök élet reménységét Krisztusban.

Ebben a rövid szakaszban Isten számtalan ajándéka jelenik meg. Az első rögtön az, hogy Isten jóságának és emberszeretetének megjelenése nem az embertől függ. Ahogy az sem, hogy Jézus része lett a földi, emberi létnek, és hogy Krisztus személyesen a mi életünkbe is belép. Adja a Szentlélek ajándékát. Gazdagon és bőségesen. És adja az örök életet, nem cselekedeteinkért (sokkal inkább azok ellenére is), jósága és emberszeretete legfőbb jeléül. Ámen.

Takács Hajnalka

Gondolatok a Szentlélekről, a Szentháromságról

(Apostolok, próféták, hittudósok, teológusok, Luther Márton, Szemerei János püspök és az utca egyszerű embereinek kinyilatkoztatásai, érzékelései alapján)

Bevezetés:

Az ember számára ösidők óta nincs izgalmasabb kérdés és feladat, mint áttörni és megismerni a már megtapasztalt világ falait és elkalandozni oda, ahol már a megismerten túli világ kezdődik. Az emberiség története során – leszámítva talán az utolsó évszázadokat – az embernek meggyőződése volt az a természetfeletti világrendszer, amelyben kiemelten foglalt helyet a láthatatlan, végtelen, örök Isten.

Isten ajándéka a Szentlélek az emberiség számára. Senki nem jut a Jézus Krisztusban való hitre a Szentlélek segítségével.

Az apostolok, próféták és a keresztyén hittudomány, teológia kinyilatkoztatásai a Szentlélekről és pünkösöd jelentőségéről:

A Szentlélek nem pusztán erő vagy energia, hanem személy. Vannak érzelmei, gondolatai, akarata, szándéka. Beszél, kijelent, meggyőz, ...stb. Mindegyikünkhöz Őt küldi az Atya és a Fiú.

Ő a legnagyobb ajándékunk, aki állandóan velünk marad és bennünk lakozik, munkálkodik.

A Szentlélek személye nem szorul az emberi minőség korlátai közé. A Szentlélek több mint ember, a Szentháromság harmadik személye.

Az Atya, Fiú, Szentlélek, egy Isten három személyben. Mint isteni személy, Isten Lelke és Jézus Lelke. Ahol a Szentlélek jelen van, ott Isten van jelen. A Szentlélek az, aki a Biblia tanítása szerint Jézus Krisztus megváltó munkáját alkalmazza a kiválasztottak életében.

A hitet, amely Jézus Krisztusban egyesít a Szentlélek munkálja ki bennünk.

A legvilágosabb leírását Pál apostol adja, aki azt mondja, hogy a Szentlélek gyümölcse a „szeretet, öröm, békesség, türelem, kedvesség, jóság, hűség, szelídség és önmegtartóztatás.” (Galatákhoz írt levél (Gal 5,22)

Az Ószövetségben pedig Ézsaiás próféta különleges ajándékot tulajdonít a Szentléleknek:

„a békesség és értelem lelke, a tanács és erő lelke, az Úr ismeretének és félelmének lelke.” (Ézsaiás könyve 11,2)

Ilyen adományokkal és tulajdonságokkal felvértezve képesek lehetünk minden feladatra és képesek lehetünk legyőzni minden nehézséget. Életünk mégis a sajátunk marad és a Szentlélek mindegyikünkre másként hat.

Pünkösöd jelentősége:

A Pünkösöd azt jelenti, hogy itt van az Isten. Az az Isten, akit Jézusban ismertünk meg, itt van az Ő Szentleke erejében. Hordozni akar bennünket, azt akarja, hogy benne legyünk az Ő titokzatos lényében és Ő is mibennünk.

Pünkösöd a Szentlélek kiteljesedésének ünnepe, az egyház születése. Lényegét tekintve a keresztyén misszió alapja.

Jézus szavai alapján nem emlékűnnep, hanem a Szentlélek első kiáradása, a misszió kezdete, melynek folytatása ma is tart.

Lukács evangéliuma szerint a Szentlélek pünkösöd után is többször kitöltött az emberekre, azokra is, akik már egyszer részesültek benne. (Ezek közé tartozik Pál apostol is.) A Szentlélekkel való kitöltődés ismétlődése a keresztyén élet normális folyamata.

Luther Mártonnak egyik evangéliumi egyházi beszédében az alábbi gondolatai fogalmazódtak meg a Szentlélekről és a Szentháromságról.:

„Szükséges, hogy magáról az ünnepről megemlékezzünk, s a mi hitünk legfőbb ágazatáról szóljunk, melynél fogva egyedül mi keresztyének hiszünk Istenben, mint Atyában, Istenben, mint a Fiúban és Istenben, mint a Szentlélekben.

Isten az Ő lényegében nem különböző valami, hanem csupán egyetlen isteni lény. Így bár három személy is az, lényege szerint mégsem különböztethetjük meg, nem választhatjuk el, mert egyetlen egy Isten az, egyetlen egy osztatlan isteni lényegben.

A személyek tehát különbözőek, mert a szülött nem lehet szülő, a szülő pedig szülött, de mégis egyetlen isteni lény, mert különben a Fiú nem lehetne az Atyának ábrázata.

Itt van immár két személy, az Atya és Fiú. A Fiú, aki kér és az Atya, akitől a vigasztalást kéri.

Ha a vigasztalást az Atya adja, akkor maga az Atya az nem lehet. A Fiú, aki kéri e vigasztalást szintén nem lehet az. Tehát a vigasztaló, a harmadik személy, a Szentlélek.

A három személy tehát világosan áll itt előttünk, mint Atya, Fiú és Szentlélek. Ezek mégis csupán egyetlen egységes Istent képeznek.”

Szemerei János püspöknek a Magyar Evangélikus Rádiómisszió 2020. május 29-i műsorában elhangzott beszédéből az alábbiakat emelem ki:

A Szentlélek 2000 évvel ezelőtti – első – kiteljesedése csoda, melynek gyümölcse az akkor megszületett egyház.

Kettőezer éve Isten műhelyében vagyunk, ahol a Szentlélek folyamatosan munkálkodik rajtunk. Az egyház folytatja a Jézus által meghirdetett missziói parancsot, tanulságot téve a Szentlélek munkájának.

A koronavírus sújtotta világban az emberiség új kapaszkodókat keres. Mivel a tudomány tehetetlen, nem tudja nyújtani az örökkévalóságot, így tovább erősödik hitünk ereje.

Az utca egyszerű embereinek a Szentlélekkel kapcsolatos kinyilatkoztatásaiból vett idézetek:

1. „Nem lehet jól megfogalmazni. Nem tudja az ember, hogy honnan jön és hová megy. De van. Olyan, mint a levegő: nem látjuk, nem érezzük, de belélegezzük.” (fiatal férfi)

2. „A Szentlélek a harmadik isteni személy. Az ügyvédünk, aki mellettünk áll, aki védelmez minket. Sugallatot ad és

segít a mindennapokon.” (középkorú nő)

3. „A Szentháromság három személy, melyek közül egy a Szentlélek. Ő az, aki megerősít a hitben.” (idősödő férfi)

Összegzés:

A leírtak alapján talán könnyebb lesz megérteni a Szentháromság és Szentlélek fogalmát.

A Szentlélek tehát ugyanaz az Isten, aki, mint Teremtő a mindenség fölött uralkodik, aki mint megváltó a Jézus személyében jött közénk. Úgy is mondhatnánk, hogy Jézus lelke, Jézus szellemi valósága, az önmagát Jézusban kijelentő Istennek a személyesen tovább ható élet-ereje.

Erős vár a mi Istenünk!

Némedi Zoltán

Ne nyugodj bele!

Ha azt látod, hogy lelki életed
örömhianyos, kiüresedett,
fogytán hited és hálád is veled,
ne nyugodj bele!

Ha azt látod, hogy gyülekezeted
tagjaiban is hűl a szeretet,
nagy része fásult, közönnyel tele,
ne nyugodj bele!

Ha azt látod, hogy egyházadban is
akad kór, s némely tanítás hamis,
hogy alig látszik KRISZTUS élete,
ne nyugodj bele!

Ha azt látod, hogy fáj e nép, e föld
hogy magad sem vagy senkinél különb,
s nincs újulás itt, bárhogy kellene,
ne nyugodj bele!

Mert könyörögni, sírni lehet itt!
Maga a LÉLEK is esedezik.
S minden megbánt bűn semmivé lehet,
Ha az ÚR veled.

Füle Lajos

Püspöki körlevél

Kedves Testvéreink!

Nagyon várjuk már a szabadulást a vírus szorításából. Egyházunkban is tapintható a felfokozott vágy, hogy újra megélhessük a személyes találkozást az istentiszteleti közösségben. A vírusveszélynek sajnos nincs még vége, amit a magas fertőzési és halálozási adatokból naponta követhetünk, ezért egymás életének és egészségének védelmében továbbra is fokozott óvatosságot és türelmet kérünk.

Azt javasoljuk, hogy április végéig lehetőleg még online módon tartsák istentiszteleteiket!

Örömmel és reménnyel ad viszont okot, hogy az oltások előrehaladtával fokozatosan javulnak a kilátások. A templomok megnyitását a húsvét ünnepe utáni negyedik vasárnaptól (május elejétől) tartjuk reálisnak, de akkor is a bezárás előtti szigorú feltételek betartása mellett:

- templom- és kézfertőtlenítéssel,
- minimális másfél méteres távolság megtartásával,
- kötelező maszkviseléssel,
- rövid istentisztelettel, kevés énekkel,
- egyelőre úrvacsora nélkül,
- lehetőség szerint regisztrációval.

Kérjük az alkalmak lehetőség szerinti elektronikus közvetítését a nyitás után is!

Hordozzuk addig is imádságban a gyászolókat, a beteget és a betegség ellen naponta kemény küzdelmet vívókat.

Gondoljunk imádságainkban az iskolákban oktató pedagógusokra, diákjainkra – közöttük különösen is a nehéz helyzetben érettségizőkre – és hitoktatóinkra.

Útmutatónk heti igéjével köszöntjük Testvéreinket:

„Áldott a mi Urunk Jézus Krisztus Istene és Atyja, aki nagy irgalmából újjászülte minket, Jézus Krisztusnak a halottak közül való feltámadása által élő reménységre...” (1Pt 1,3)

Testvéri szeretettel:

*A Magyarországi Evangélikus Egyház Püspöki Tanácsa:
dr. Fabiny Tamás elnök-püspök, Kondor Péter püspök,
Szemerei János püspök*

Budapest-Győr, 2021. április 14.

Itt van az Isten „A gondviselő Isten”

Sokáig gondolkodtam az írásom címén. Bár meghagytam főcímnak az első gondolatom alapján választott címet, (népi bölcsesség szerint „mindig az első gondolat a jó), de talán mégis kifejezőbb az idéző jelbe tett alcím. Mindnyájan, akik kellő lelki átérzéssel éltük meg az elmúlt több mint egy éve tartó „pandémiás” időszakot, érezhetjük, hogy a „gondviselő Isten” a kifejezőbb meghatározás erre az időszakra. A tény, hogy leírhatjuk az elmúlt időszakokkal kapcsolatban megfogalmazott gondolatainkat, egyértelműen a „gondviselő Isten” létét bizonyítja.

Az első időszakban az evangélikus gyülekezetünk segítségét megtapasztalva, teljes elégedettségünket már kifejeztük az előző Hírmondóban. Most ebben az írásomban arról szeretnék írni, hogy mi, feleségem és én, hogyan éltük meg ezt a kritikus helyzetet.

Egy mondatban összefoglalva, ezt az időszakot változó lelki állapotban, változó viselkedéssel, változó hangulatban éltük meg. Egyet biztosan kijelenthetünk, hogy az imádság erejébe vetett hitünket nem veszítettük el.

„Az ember reggel az első, este az utolsó dolgának az imádkozást tartsa.” (Luther)

Álljon most itt Gyurácz Ferenc püspök, pápai lelkész, a pusztító ragályos betegségek idejére írt imádsága: „A rettegett nyavalya ellenállhatatlanul terjed városainkban, helységeinkben, előtte remegés, utána gyász. (...) Indíts Uram lelked által minden házat, minden embert, hogy hozzád siesen új életre a megtérés útján. Vigasztalj meg bennünket mennyei Atyánk a veszedelem napjainak a megszüntetésével.” *Gyurácz Ferenc püspök*

A kérés, hogy a veszedelem minden embert cselekvésre indítsa, a mai helyzetünkben is aktuális. Orvosaink állásfoglalására hivatkozva (nem laikusokra, és nem politikusokra) az a feladatunk, hogy adassuk be az orvosok által javasolt vakcinát. Elsősorban saját védelmünk érdekében, de ne felejtjük, hogy embertársaink sorsáért is felelősek vagyunk. Szemléletes és sokatmondó az „Evangélikus Élet”-ben megjelent írás címe: **„Egymásért nem, de egy sörért igen?”** Keresztényi kötelességünk, hogy egymásért is megtegyük a tőlük telhetőt.

Az eltelt kritikus és szokatlan időszakról, melyhez hasonlót a ma élők közül talán senki nem élt meg, kétféle megközelítésben szeretnék beszélni. Elsősorban: mit vett el tőlünk, másodsorban: mit kaptunk ettől az időszaktól?

A legnagyobb hiányérzetet a családi és baráti kapcsolatok megélésének korlátai jelentették.

–Hiányzott, hogy a szeretteinket akkor és úgy ölelhessük meg, ahogy a szívünk diktálja

–Hiányoztak a baráti kézfogások, baráti beszélgetések

–Hiányoztak a családi és baráti együtt töltött alkalmak

–Hitéletünk megélése során fellépő hiányosságok is nyomasztottak bennünk

–Istentiszteleteken nem személyes jelenléttel, csak „online”

vettünk részt

–Az úrvacsora vételi lehetőség minimálisra korlátozódott (ha a püspöki ajánlásokat betartjuk)

–Egyéb gyülekezeti alkalmak is személyes jelenlét nélkül lettek megtartva (Ezeknek az „online” alkalmaknak pozitív hozadéka is volt)

–Hiányozott a tartalmas programokon való részvétel, melyet a bezártság érzéseként éltünk meg

Nagyon kell vigyáznunk, hogy ne teljesedjék be rajtunk az egyesek által hangoztatott vélemény: **„A világvárvány bezár, falakat épít és eltávolít egymástól.”**

Ebből a helyzetből kell megtalálnunk a kiutat, és ebben segíthet bennünket, ha a **„mit kaptunk”** oldalt is megvizsgáljuk.

–Az „online” alkalmak felvételein visszakéreshetők az arra érdemes, tartalmas gondolatok

–Más gyülekezetek istentiszteleteit is hallgathattuk (Pl. gyerekkorunk templomából, Kissomlyóról)

–A járvány második és harmadik hullámában már nem éltünk olyan bezártságban. Kellő óvatossággal, a védekezési előírások betartása mellett, magunk vásároltunk be. Szabadtéri programokon részt vettünk. Heti több alkalommal, hosszú, 3-4 km-es sétákat tettünk. Ezért vállaltam igehirdetések kihordását is, melyeket több alkalommal, feleségemmel ketten vittünk az idősebb gyülekezeti tagjainknak. A közös séták során, szerintünk tartalmas beszélgetéseket is tudtunk folytatni. (Ez nálunk már korábban kialakult szokás volt, komolyabb problémák megbeszéléseihez korábban is gyakran sétára indultunk.)

Bízva az orvosok védekezésre vonatkozó véleményében, most, hogy már mindketten megkaptuk a védőoltás mindkét adagját, fokozatosan szeretnénk visszatérni a korábbi életünkhöz. Nem a vendéglátó egységek megnyitása jelenti számunkra az óhajtott szabadságot, hanem a családi kapcsolataink meghittségének, korlátok nélküli visszanyerése. Legáltalább ennyire fontos, hogy vissza tudjunk kapcsolódni a gyülekezeti életünk eseményeibe. Vállalt szolgálatainkat ismét korlátozás nélkül végezhesük. (Az akadályoztatás tudata is lelkifurdalást okozott)

Sokan mondják, hogy már semmi nem lesz olyan, mint régen. Próbáljuk meg a tanulságokat levonva, eddigi életünket átértékelve, ha nem is a korábit, de színvonalban legalább olyan értékeset megvalósítani.

A járvány megmutatta gyarlóságunkat, törekenységünket. Írásom elején már hivatkoztam az imádság erejébe vetett hitünkre. Isten megtanított bennünket is, sokakkal együtt, igazán imádkozni, önmagunkért, családunkért, gyülekezetünk tagjaiért, az egészségügyben dolgozókért, betegekért, gyászolókért.

További sorsunkat Isten oltalmába helyezve, bízva önzetlen szeretetében és mindenre kiterjedő segítségében, a 138. zsol-tár szavai adjanak erőt életünk további folytatásához!

„Amikor kiáltottam, meghallgattál engem, bátorítottál, lelkembe erőt öntöttél.” (Zsolt. 138,3)

Prépost Károly

Az én ígém

Gyülekezetünk faliújságán látható egy falitábla „Az én ígém” felirattal. Gondoltuk, megoszthatnánk egymással, akik Jézusban testvérek vagyunk – akár név nélkül – azokat a felismeréseinket, amelyeket Bibliaolvasás közben kapunk. Az elmúlt évben konfirmandus testvéreink írásai voltak ott láthatók.

Idén is megkértem a konfirmációra készülöket, hogy keressék meg azt az ígét, ami mostani helyzetükben sokat jelent számukra. Az eddig beérkezett írásokat szeretném most közreadni, hogy épüljünk belőlük mind.

Három kérdést tettem fel a fiataloknak: hol találkoztál ezzel az ígével; mit jelentett neked akkor az ige, amikor olvastad; milyennek ismerted meg Jézust, Istent ezáltal az ige által.

Fogadják a kedves Olvasók szeretettel a fiatalok bizonyágtételét Pál apostol Timóteusnak adott tanácsa szerint: *„Senki meg ne vessen ifjú korod miatt, hanem légy példája a hívőknek beszédben, magaviseletben, szeretetben, hitben, tiszta életben.”* (1. Tim 4:12)

A legtöbb esetben nem írtam ki az ígéket, csak azok helyét jelöltük meg. Vegyük hát kézbe a Szentírást, és olvassuk együtt konfirmandusainkkal!

Ézsaiás könyve 40:30-31

Ezzel az ígével először a családi tollasnapon találkoztam. Ott volt ez a nap ígéje, és még meg is lett zenésítve. Amikor a tollasnapon hallottam, nem hagyott bennem mély nyomot. Nem is igazán gondolkodtam rajta. Viszont mivel a dallama megmaradt, és mindig amikor ránézek az ott kapott mappára, eszembe jut. Ez az ige számomra arról szól, hogy úgyse lehetünk tökéletesek, és nem is ez az elvárás. Viszont ha Istennel éljük az életünket, akkor minden mélypontról lesz miért visszajönni. Ebben az ígében Istent türelmesnek és jóságosnak ismertem meg (Á.K.B.)

„Biztossá teszed lépteimet, nem inognak bokáim.” (2. Sám 22:37 és Zsolt 18:37)

Hol olvastam? – egy számomra nagyon fontos napon, itthon.

Mit jelent most? – Azt, hogy mindenki számára tudok biztos pontot adni

Istent egy biztos talajt adónak ismertem meg, aki támaszt ad másoknak! (K.K.)

2Móz 32, 11.12b 1Móz 1,20-23

„Ha pedig vétkezik valaki, van pártfogónk az Atyánál: az igaz Jézus Krisztus.” (1. Jn 2:1)

Ezt az ígét először az útmutatóban olvastam, később pedig hittan házi feladatkor is találkoztam vele, és meghallgattam a hozzá kapcsolódó áhitatot. Ez az ige azt mondja nekem, hogy Isten olyan mint egy pártfogó, aki szeretettel segít az életemet. Az életben mindig számíthatok a szüleimre, a családomra és a barátaimra, de jó tudni, hogy rajtuk kívül Isten is velem van. Később felnőtt koromban sem leszek soha egyedül. (K.G.)

Zsoltárok könyve 139, 1-6

„Uram, te megvizsgálasz, és ismersz engem. ²Tudod, ha leülök vagy ha felállok, messziről is észreveszed szándékomat. ³Szemmel tartod járásomat és pihenésemet, gondod van minden utamra. ⁴Még nyelvemen sincs a szó, te már pontosan tudod, Uram. ⁵Minden oldalról körülfojtál, kezdetet rajtam tartod. ⁶Csodálatos nekem ez a tudás, igen magas, nem tudom felfogni.”

Hol és milyen alkalommal olvastad ezt az ígét? Nagyvelegen, hittantáborban.

Mit jelentett neked akkor és mit jelen most? Akkor egy kihívást, mert meg kellett tanulni, mint memoritert. Most meg egy szép emléket

Milyennek ismerted meg Istent/Jézust ezen az ígén keresztül? Olyannak, aki mindig egy lépéssel előttünk jár, és így próbál segíteni nekünk, hogy helyesen cselekedjünk. Bármiikor bármit csinálunk mindig figyel és próbál a helyes útra terelni (N.K.)

„És íme, én tiveletek vagyok minden napon a világ végezetéig.” (Mt 28:20)

Ezt az igeszakaszt, akkor olvastam először, amikor a konfirmációs vizsgára tanultam a megtanulandó anyagokat, ugyanis ez a keresztség szerzési ígéjének a vége.

Számomra azért jelent ez az ige igen sokat, mert ez egy ígét. Ígét Jézustól arra, hogy bármi történjék velünk, Ő mellettünk van/lesz. Nem taszít el minket, ha mi tetteinkkel erre rászolgálunk, ha rosszat cselekszünk. Ő örömlünkben, bánatunkban, bajunkban együtt jár velünk.

Van az a közismert mondás, hogy bajban ismerszik meg a barát. Jézus, ezek szerint egy nagyon jó barát. Nem hagy minket magunkra a problémáinkkal, nem mondja, hogy nem kér a bajainkból, oldjuk meg magunknak, hanem mellettünk áll, ráadásul velünk szenved, vagyis értünk szenvedett a kereszten. E tekintetben Jézus a mentsvárunk, a társunk, akihez érdemes odafordulnunk.

Nekem ez hatalmas ajándék, hogy Isten Jézuson keresztül teremt velünk kapcsolatot (úgy is mondhatjuk: szövetséget), és közösséget vállal velünk, így megmutatva irgalmasságát. Kísér minket még akkor is, ha mi épp nem vesszük tudomást róla, vagy nem gondoljuk, hogy bárki is akarna velünk lenni az adott szituációban. És úgy gondolom, hogy ezt a kapcsolatot szükséges ápolnunk úgy, hogy szeretettel fordulunk Jézus felé, engedjük, hogy beleköltözzön a szívünkbe, mert ha Ő ott van, akkor az fog tükröződni cselekedeteinken is, tehát embertársainkhoz is szeretettel tudunk fordulni. (N.P.)

Sokat gondolkodtam azon, hogy melyik igeverset válaszszam erre a feladatra, hisz több is megtetszett. Végül Pál apostol Kolosséiakhoz írt levele 3. fejezetéből a 13. verset választottam, amelyről kiderült, hogy ez a kereszteselési ígém. Így hangzik: *„Viseljétek el egymást, és bocsátsatok meg egymásnak, ha valakinek panaszja van valaki ellen: ahogyan az Úr is megbocsátott nektek, úgy tegyetek ti is.”*

Számomra azért fontos és megérintő ez a részlet, mert szerintem ez kicsit a testvérekről is szól. Nem csak az Istenben testvérekké lettekről, vagy szerintem nem csak a gyülekezet tagjairól és nem csak a felebarátokról, akiket úgy kell szeretnünk – a parancsolatok szerint is – mint magunkat, és úgy gondolom, nem csak magáról arról, hogy mindenkit el kéne fogadnunk, és nem kéne ítélkeznünk, hanem részben a vérszerinti, édestestvérekről is.

Számomra azért szívhez szóló ez a vers, mert megtalálom magam benne, hiszen nekem két ikertestvérem van, és mert nagyon érdekesen, részben ki tudom vetíteni a saját életemre is. Szoktak köztünk konfliktusok lenni, és nyilván megbocsájtunk egymásnak a testvéreimmel, de ugyanakkor meglátásom szerint ez az emberi kapcsolatokra is, úgy általánosságban kivethető. Hiszen – ahogy az ige is mondja – „viseljük el” egymást és „bocsájtunk meg” egymásnak, hiszen ez az egyik legfontosabb az életben, ami nélkül nem lehetnek normális emberi kapcsolataink, és ami nélkül – véleményem szerint – nem is nagyon létezhet a szeretet, ami meg az egyik fő pillére a kereszténységnek, a hitnek, a barátságoknak és a családoknak is egyaránt. Erről szól a következő, azaz a 14. vers: „*Mindezek fölé pedig öltétek fel a szeretetet, mert az tökéletesen összefog mindent.*” A 16. igeszakasz ebből a fejezetből pedig így szól: „*És Krisztus békessége uralkodjék a szívetekben, hiszen erre vagytok elhívva egy testben.*” Számomra ez a 3 igevers azt jelenti így egyben, hogy bocsájtunk meg a másoknak, mivel Isten is megbocsájtott nekünk, szeressük, fogadjuk el egymást, mert ez „fog össze” minket, és szeretettel nagyon sok minden áthidalható, valamint higgyünk és bízzunk Istenben, az ő akaratában, – miképp a 16. vers is írja – erre vagyunk elhívva. (N.R.)

„Mindig szeret az igazi barát, és testvériül születik a nyomorúság idején.” (Péld. 17:17)

1. Valaki egyszer egy idézetes oldalon rakta ki
2. Én és legjobb barátom olyanok vagyunk egymásnak, mint a testvérek
3. Ha segítségre van szükség, küldd egy embert, aki összekapara a földről (P.D.)

Eleinte fogalmam sem volt, hogy melyik igét válasszam, vagy, hogy egyáltalán milyen jellegűt. Nem tudtam, miről szeretnék írni. A Példabeszédeket olvastam, hátha találok benne valami olyat, ami meg fog vagy amiről tudnék bölcs és mások számára is értékes gondolatokat írni. Nem találtam. Ezután félretettem a Bibliám, mert a családom nagyon rossz hírt kapott. Úgy érzem, az elmúlt pár napban sok mindenben mentem keresztül lelkileg, és már tudom, hogy milyen igét szeretnék választani.

„És mindazt, amit imádságban hittel kértek, megkapjátok.” (Mt 21,22)

Régebben nagyon kevésszer imádkoztam. Szinte soha. Csak akkor hajtottam imádságra a fejem, ha sokáig nem tudtam elaludni, vagy ha valamire nagy szükségem lett volna. Most viszont más a helyzet. Most évekért imádkozom. Időért, sok időért. És hálásan megköszönök mindent,

ami megadatott nekem. Nem tudom, hogy elég hittel imádkozom-e. Szerintem nem lehet elég hittel imádkozni. Sokszor elgondolkodom, hogy miért imádkozom, ha úgyis minden Isten akarata szerint lesz. Aztán rájövök, hogy muszáj, hogy legyen hitem, mert nem tehetek mást, csak annyit, hogy teljes hittel imádkozom és hiszek benne, hogy Isten megsegít.

„Csak Istennél csendesül el lelkem, tőle kapok segítséget.”
(Zsolt 62,2)

Úgy érzem, ez az ige most nagyon leírja a helyzetünket. Csak Istentől jöhet a segítség, senki mástól. És biztosan segíteni fog, akkor és úgy, ahogy azt Ő jónak látja. Megszabadít majd minket minden félelmünktől és fájdalmunktól, hiszen Isten szeret minket (Jn 3,16). Még, ha ennek egyelőre semmi jelét nem látjuk, hitünk ne inogjon meg, csakis Benne bízzunk teljes szívünkkel.

„...szomorúságotok örömmé fordul.” (Jn 16,20)

A tanítványok szomorúak voltak, mikor Jézus meghalt a kereszten, de szomorúságuk örömmé változott, mikor Jézus feltámadt a halottak közül. Ugyanígy nekünk is minden szomorúságunk örömmé kell, hogy változzon, még a legfájdalmasabb is. Nemrég ezt olvastam: „*Ha egy halom fájdalom van, az Úr hatalma egy nagy hegynyi örömmé fordítja azt.*” Tehát minél keservesebb és szívet tépőbb a baj, annál nagyobb lesz az öröm. Talán még egy kis idő, és olyan boldog leszek, mint amilyen reményvesztett vagyok most. Hiszem, hogy minden okkal történik, és, hogy az Úr mindenkire annyi terhet pakol, amennyit az illető el tud cipelni azon az úton, amit az Úr választott neki. (P.B.)

A magvető példázata Mt 13:1-23.

1. A feladat kapcsán olvastam a Bibliát, és nagyon megtetszett ez az ige.
2. A magvető példázata arra tanít minket, hogy Isten gazdagon, válogatás nélkül hinti az igéjét minden embernek. Fogadjuk az igét örömmel, és tartsuk meg tiszta szívvel.
3. Isten szeretetét ismerjük meg a példázatból. (S.H.)

„az én Uram, az Úr letörli a könnyet minden arcáról...”

(Ézsaiás, 25, 8b.)

Ezt az igét az Útmutatóban olvastam és rögtön megragadt az egyszerűsége és a szépsége.

Számomra ez az ige összefoglalja Isten erejét. Ezen az igén keresztül tapasztaltam meg, hogy az Úr nem csak ad, nemcsak teremt, hanem tud félelmetes is lenni, úgy érzem azért, hogy az ezután következő jókat még csodálatosabbnak érezhessük. Hogy a könnyek felszáradjanak, és nevetés váltsa fel a szomorúságot és bánatot.

Amikor a középiskolai felvételre készültem, az összes szabadidőmben feladatokat oldottam meg, akkor úgy éreztem, Isten nem szeret engem, hiszen nehézségeket támasztott elém. Közben pedig tudtam, hogy mennyire fontos számomra, hogy jól sikerüljön a felvételi és bejussak abba az iskolába, ahová nagyon szeretnék. Úgy éreztem, Isten jobban is segíthetne, hiszen elnézi a szenvedésem és a könnyeim. Amikor kiderült, hogy felvettek, megértettem, milyen csodálatos is Isten ereje, mert a könnyeknek nyoma sem volt, csak a mosolyoknak és nevetésnek.

Ekkor értettem meg, hogy ha valami nehéz, és könnyekre fakaszt, Isten mindig gondoskodik arról, hogy ezt valami nagy öröm, csodálatos érzés kövesse, ami letörli és elfeledteti a könnyeket. (T.K.)

Még egy kis írást is ajánlok a testvérek figyelmébe – az én gyülekezetem címmel.

Evangélikus hittant tanulok első osztály óta. Az előzménye már nem is tudom honnan jött, csak egy emlék van óvodából. Minden nap amikor apával sétáltunk oviba, megálltam a keresztnél ami egy kisebb dombon állt, imádkozni. Ezt minden nap megtettem, életem részévé vált. Magam sem tudtam miért csinálom. Csak jól esett az, hogy beszélgetek valakivel, aki sokkal többet tud a világról, mint az összes ember egybevéve. Amikor elsőbe kezdtem el járni, elkezdtem rendszeresen hittant tanulni. Majd harmadikban egy másik iskolába kerültem, és ott más tanította a hittant. Így lettem tagja a Székesfehérvári Evangélikus Gyülekezetnek.

Számomra a gyülekezet egy felszabadult teret jelent, ahol magam lehetek. Találkozhatok barátokkal, beszélgethetek a hitoktatókkal, és akármit ejtek ki a számon, lesz olyan, aki egyetért, tudja miről beszélek.

Nemsokára tervezek konfirmálni (ez a kis fogalmazás is a vizsga része), így sok a teendőm, memorizálni valóm. Életem végéig evangélikus leszek, Isten így rendelte el nekem. Bár nem hiszem, hogy a munkám a hittel fog foglalkozni, le szeretnék konfirmálni, és a hitben élni életem végéig és azután is. (Cs.L.)

Hordozzuk imádságainkban ezeket a fiatalokat, hogy megálljanak a hitben, és Isten igéje megőrizze őket a gyülekezet közösségében!

Bencze András

Üdvteli érzet

Üdvteli érzet: Jézus enyém!
Ennek felettébb örvendek én.
Örökség vár rám, mennyei rész,
Lelkem ujjongva fölfelé néz.
Örökre zengem ez éneket:
Jézusban leltem az üdvömet!
Boldogan vallom: Jézus enyém!
Irgalmát áldom örökre én!

Üdvteli érzet: Jézus enyém!
Isteni béke árad felém.
Igája könnyű, nyugalmat ad,
Követem híven a lábnymát.
Örökre zengem ez éneket:
Jézusban leltem az üdvömet!
Boldogan vallom: Jézus enyém!
Irgalmát áldom örökre én!

Üdvteli érzet: Jézus enyém!
Életem útján áldott remény.
Pásztorom nékem, hű őrizóm,
Istentől küldött Üdvözítőm!
Örökre zengem ez éneket:
Jézusban leltem az üdvömet!
Boldogan vallom: Jézus enyém!
Irgalmát áldom örökre én!

Áprily Lajos

Adatvédelmi tájékoztatás a Székesfehérvári Evangélikus Egyházközség Gyülekezeti Hírmondójával kapcsolatban

A Gyülekezeti Hírmondó rendszeres olvasójaként szeretettel köszöntjük. Ön a gyülekezeti tagok nyilvántartásáról készült listában megadta a lakcímét. Évente négy alkalommal erre a címre eljuttatjuk Önnek gyülekezeti újságunkat.

Az európai és magyar adatvédelmi jogszabályoknak (GDPR) való megfelelést, az átláthatóságot, a magán- és hitélet védelmét, az Ön személyes adatainak biztonságára vonatkozó felelősségünket kötelező érvényűnek tartjuk.

Tájékoztatjuk, hogy az Ön címét a Székesfehérvári Evangélikus Egyházközség irodai számítógépén tároljuk, és azt harmadik fél számára nem adjuk ki. Az adatkezelés célja, hogy a Gyülekezeti Hírmondót rendszeresen olvasó egyháztagok, az abban található hitéleti írásokat, és információkat megkapják. A Gyülekezeti Hírmondóra vonatkozó adatkezelés egészen addig tart, amíg a listáról történő törlését nem kéri tőlünk.

E-mail címünk: szfvar@lutheran.hu

Erős vár a mi Istenünk!

Virág Jenő: Dr. Luther Márton önmagáról Betegségek. Életveszélyek

Luther szervezete a gyermekkortól kezdve sok nélkülözést volt kénytelen elviselni. Ha feltételezzük is, hogy a szülői háznál rendszeren táplálkozott, éneklő diák korában már sokszor aludt el éhesen. Később a szerzetben még a naponként kétszeri szűkös étkezés mellett is sokat böjtölt. Ezenfelül fagyoskodott, virrasztóit, korbácsolta magát, hogy testének sanyargatásával érdemeket szerezzen az üdvösségre. Annyira igénytelen volt, hogy wittenbergi egyetemi tanársága idején még Melanchthon is csodálkozását fejezte ki afölött, hogy Luther a munka lázában heteken át beérte naponként egy szelet kenyérrel és egyetlen sózott heringgel. Ehhez járult, hogy néha hosszabb időn át naponként mindössze 3-4 órát aludt. Saját szavaival élve: agyon dolgozta magát. Ennek az életmódnak a következményei jelentkeztek a különféle betegségekben.

1527. július 6-án súlyos beteg lettem. Amint ebéd közben kezdtem rosszul érezni magamat, felkeltem az asztaltól és felmentem a hálószobába. Mielőtt azonban lefeküdhettem volna, összeestem és Jónás doktornak, aki utánam jött, odakiáltottam: Jónás doktor, rosszul vagyok! Vizet, vagy ami van, különben meghalok! - Készen voltam a halálra és imádkoztam a Miatyánkot stb. Utána pedig: Uram, mindenható Istenem, milyen szívesen ontottam volna véremet a Te igédért. Ezt Te tudod. Erre talán nem vagyok méltó. Legyen meg a Te akaratod. Ha a Te akaratod ez, szívesen meghalok. Csak a Te neved magasztaltassék, akár életem, akár halálom által! Ha lehetséges volna, szívesen élnék még az istenfélő emberekért, Uram, a Te választottaidért. De ha eljön a végóráim, Te vagy az Úr élet és halál felett. Édes jó Istenem, Te vittél bele engem e dologba, Te tudod, hogy a Te igazságod és a Te igéd ügye ez!

Feleségemhez pedig így szóltam: Édes jó Katám, kérek Téged, hogyha ez Isten végzése, nyugodj meg az Ő akaratában. Te az én törvényes feleségem vagy, ehhez erősen tartsd magad és Isten igéjéhez szabjad életedet.

Szívesen kell meghalnunk, hiszen magunknak eleget éltünk; hacsak nem azért akarunk még élni, mert másokért kell még élnünk.

A legsúlyosabb életveszélyben voltam 1537 februárjában Schmalkaldenben, ahol vesekövek miatt beteg feküdtem. Az orvosok nem remélték, hogy életben maradok.

Útközben Tambachnál megszabadultam a kövektől. Azonnal írtam Fülöpnek és küldöttem a jó hírt.

A zsarnokoktól azonban mégsem félek annyira, mint saját hálátlanságunktól és attól, hogy megvetjük Isten igéjét. A sátán engem jól ismer s látta már gyermekkoromtól tehetségemet és hogy szeretem a Szentírást. Ezért gyűlöl engem. Szívesen elpusztított volna már sokszor, de nem tudott.

Haliéből egy ismeretlen és névtelen jóakaróm azt írta, hogy jól vigyázzak az életemre, mert díjat tűztek ki annak, aki engem meggyilkol. Én erre csak azt mondom, hogy Isten az én oltalmam. Nem aggódom magam miatt. Ő megőriz engem minden Ő útján. Külső ellenségektől nem félek. Külső veszélyektől az egyház nem megy tönkre. Csak a hamis testvérek, a belső baj viszi ezt véghez.

Ha Péter apostol most testileg itt volna s a Szentírás összes tanítását prédikálná és csupán a pápa tekintélyét tagadná, - felakasztanák. Sőt ha maga Krisztus jönne el még egyszer emberi testben és prédikálna, ismét megfeszítenék. Most is milyen szívesen meghalnék! Fáradt vagyok és agyondolgoztam magam. De nyugodt, békességes a lelkem. Amint ismét egészséges leszek, sokféle dolog fog majd ide-oda rángatni és nyugtalanítani. Mert még Pál apostol sem tudott felülemelkedni, hiszen panaszkodik a sátán angyala miatt (II. Kor. 12, 7.), aki őt gyötörte. Így nekünk sem lesz minden békességes és kísértéstől mentes. Sok szomorúság által kell az Isten országába jutnunk. (Ap. csel. 14, 22.)

Az az igazi előkészülés a halálra, ha tudjuk, hogy a halált, bünt, poklot, sátánt legyőzte és megsemmisítette a megfeszített Krisztus. Minél erősebb a hit, annál gyengébb a halál; s minél gyengébb a hit, annál nehezebb és keservebb a halál.

Ez az élet az eljövendő életnek a bevezetése. Ha Isten már ezt a pusztulásnak alávetett életet is olyan számtalan sok jóval ékesíti, milyenek teremti majd a túlvilági életet, melyben nem lesz semmi bűn, és örök igazság virul?

Az evangélium ügyéért való munkámba Isten észrevétlenül sodort bele. Ha előre láttam volna, amit már megtapasztaltam, soha sem tudott volna engem erre rávenni. De **Isten bölcsebb, mint az ember... Ő adjon kegyelmet továbbra is.**

Reményik Sándor: Magunkba le

Dr. Imre Lajosnak

Vedd a lámpát, magunkba szállunk –
Nincs ezen kívül más szállásunk.

Magunkba szállunk: ez most minden,
A külvilágban semmi sincsen.

A külvilág rémek világa.
Te is árva vagy, én is árva.

A külvilágban kockázat van
A legártatlanabb szavakban.

A külvilágban kémelek lesnek –
Lélegzetünkre is fülelnék.

Vedd a lámpát, magunkba térünk –
Nagy a vétünk: az emberségünk.

Magunkba még mélyebbre szállunk:
Nagy a bűnünk: a magyarságunk.

Nyáj néppé nem akarunk lenni.
Iszonyú mélyre kell hát menni.

Idegenné nem tudunk válni, –
Hát minden tárnát fel kell tárnai,

Ahol még érc van: emberi, s magyar,
Hová le nem hat semmi zivatar.

Lassan megszűnünk írni, sírni,
Segítségül bárkit is hívni.

Nemzet-forgácsot, csillag-töredéket:
Minket ugyan kicsoda ért meg?

Vagyunk kétféle értetlenség
Menyegzőkön külhoni vendég.

Ki nem elégít semmi ország,
Egyedül ez a mély mennyország.

Vedd a lámpát, magunkba térünk.
Nincs külvilágban menedékünk.

Érzed? Réteg réteg után szakad,
Omlik be tétova léptünk alatt.

Ez még mind rögzös, érzéki világ,
De mi megyünk, mind mélyebbre tovább.

Ahol már csak a Lélek lelkesít –
Megyünk, meg nem állunk az Istenig.

(Budapest, 1939. november 4.)

Az istenarc megtalálása

Reményik ama mondata a *Magunkba le* című versében, hogy a mélyben, lelkünk legmélyebb tárnájában meg fogjuk találni az Istent, külön költeménynek is témája.
A vers címe: *Istenarc*.

Minden ember, éppen azért, mert szellem, értelem birtokosa, az Isten hasonlatosságára, „képére” van teremtve. A michelangelói freskó a festőművészet nyelvén próbálja ezt élő közelbe hozni: Isten ujjával érinti Ádám ujját. Ugyanezt a misztériumot foglalja szavakba, jelzők, igék csokrába fonva Reményik is. De ő keményebb és zordabb. Az ujjak találkozása ehhez képest idilli jelenet. Ott éteri hangokat hallok, angyalok dalolnak, itt a bányák örök sötétsége vár, – tárnák omlanak össze fülsiketítő robajjal. Csákányok ütnek a szikla-falakba. Az paradicsom, – ez pokol. Az a bűnbeesés előtti teljes bizalom, – ez a bűnbeesést követő életveszély: sohase tudni sikerül-e felhozni magammal a megtalált kincset, Isten-arcomat önmagamom. Az szent nyugalom, – ez örökös harc: nem hagyom magam, mert tudom, hogy az az arc igazán én vagyok. Vagyis ebben a versben érezni a költőnek és mindannyiunknak nagy és életünk végéig tartó harcát, mert a magunk és a világ ránk rakódott szennye alól kell kibányászni a bennünk szunnyadó értékeket, magát az istenarcot. Ezt egyedül képtelenség véghezvinni. Ehhez „vájár-vezér” (lelkivezető) és bányász szolidaritású közösség (apostolok) kellenek. Mindenekelőtt magának az Istennek segítségével (kegyelem).

*Testvéreim, jertek, segítsétek,
Egy kapavágást ti is tegyetek*

Kegyelem

Balassi Bálinton és Babits Mihályon kívül nem igen találunk a magyar irodalomban olyan költőt, akire ilyen mély hatást gyakorolt volna a Biblia és rajta keresztül Jézus, a Krisztus. Szemmel láthatóan kezdtek virágba szökkenni papjainak, példaképeinek, Piroskának a költő érzékeny lelkébe hintett jézusi magvai. Egyre több bibliai személy és epizód lesz költészetének témája. Ezekben a költeményeken meglátszik, hogy milyen mély nyomokat hagytak benne Prohászka elmékedései. A kánaai menyegző, a Táborhegye, az Eucharisztia, A keresztút. Veronika kendője olyan mély gondolatokat hoznak felszínre lelkéből, hogy én például prédikációimban gyakran meríték belőlük.

Annak ellenére, hogy istenélménye, „Isten-tudata” erős, ép, mégsem nyugodt lelkének tükre. Reményik töprengő típus, és mindent sötét színekben lát. Ennek egyik oka bizonyára az egyre nagyobb méreteket öltő depressziója. Soha sincs megelégedve önmagával, de a világgal sem, és a sok szenvedéstől a gondviselést sem látja. De ilyenkor is a kegyelembe kapaszkodik, és a vihar után lelke egén mindig megjelenik a remény káprázatos szivárvány boltozata.

(Fenti részlet *Barlay Ö. Szabolcs*: „*Magunkba le*” – *Reményik Sándor* című, 2009-ben megjelent tanulmányából való)

Ha kiárasztod lelkedet, új teremtmények keletkeznek, és megújítod a termőföldeket. Dicsőség legyen az ÚRnak örökké! Örüljön alkotásainak az ÚR! (Zsolt 104, 31-32)

Gyülekezeti nap

**Szeretettel várunk minden kedves érdeklődőt
gyülekezeti napunkra!**

Május 24.,

Pünkösdi hétfő

**Fehérvárcsurgői kastélypark és Tölgyfa
Fogadó**

**Jelentkezni lehet
gyülekezetünk email
címen: szfvar@lutheran.hu,
telefonon: 20/824-3300
vagy személyesen az
irodában, május 19-ig!**

Baba-mama
szoba

Közösségben Jézussal

Süti kuckó
(Szívesen vesszük az
édes/sós sütemények
felajánlását.)

Őszinte
beszélgetések

Éneklés

Program:

9:30-tól Gyülekező a fehérvárcsurgói
evangélikus templom előtt

10:00 - Kezdő áhítat, közös ének

10:45 - Csendséta

Előadás

Játék

12:00 - Ebéd a Tölgyfa fogadóban

13:00 - Mesesarok

13:30 - Kézműves foglalkozások
(barkácsolás, varrás)

Csoportbeszélgetések

Játék

16:00 - Záró áhítat

Szabadban

Újra
együtt

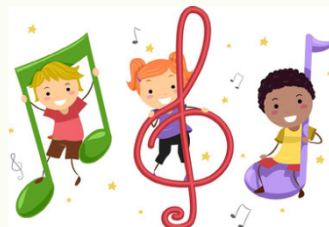
Sport

Újjáteremtés

Fenntarthatóság

Programok kicsiknek
és nagyoknak egyaránt

Rendezvényünk anyagi támogatására az irodában,
illetve a helyszínen lesz lehetőség!

EVANGÉLIKUS
EGYHÁZKÖZSÉG
SZÉKESFEHÉRVÁR

8000 Székesfehérvár
Szekfű Gy. u. 1.

Tel.: (22) 506-677

Fax: (22) 506-678

Mobil: (06) 20 824 3300

E-mail: szfvar@lutheran.hu

Honlap:

<http://szekesfehervar.lutheran.hu>

Bencze András lelkész

Mobil: (06) 20 824 3301

E-mail:

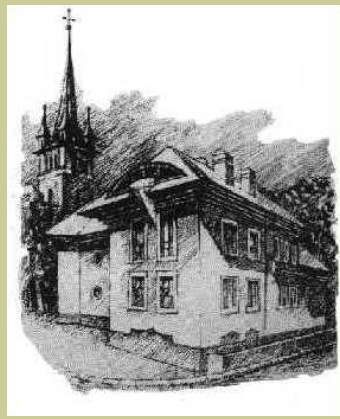
bencze.andras@lutheran.hu

Facebook oldal:

<https://www.facebook.com/SzekesfehervariEvangelikusEgyhazkozseg>

SzekesfehervariEvangelikus

Egyhazkozseg

Szeretettel kérjük, támogassa adója 1%-ával egyházunkat és alapítványunkat!

Magyarországi Evangélikus Egyház Technikai száma: 0035

„Egymásért Élni” Alapítvány adószáma: 18480067-1-07

Alapítványunk bankszámlaszáma: 10200232-29375211

Egyházközségünk bankszámlaszáma: 11736116-20082422

ALKALMAK

Az alkalmakról bővebb információ a lelkészi hivatalban kapható.
Kérjük, a járványhelyzetre való tekintettel figyeljék a lehetséges változásokat!

Székesfehérvár

Istentiszteleti alkalmak minden vasárnap 10, 30-kor a templomban.

Az alkalmakon május elejétől lehetőség van a személyes részvételre, és emellett továbbra is követhető a gyülekezet Facebook oldalán.

Heti rendszerességgel:

Hétfő 8, 30 h	Imaközösség
Hétfő 18, 00	Elmaradt hittan órák (felnőtt beszélgető kör)
Kedd 15, 00	Bibliaóra (téma: a következő vasárnap igéje)
Szerda 16, 30	Hittan órák óvodás kortól konfirmációig
Szerda 18, 00	Énekkar
Péntek 17, 00	Ifjúsági csoportok (két csoportban)

További alkalmak:

Május 23. 10, 30	Pünkösöd, Ünnepi istentisztelet
Május 24. 10, 30	Pünkösöd hétfő, istentisztelet
Május 24. 9, 30	Egész napos gyülekezeti nap Fehérvárcsurgón (részletek a plakáton)
Június 13. 10, 30	Konfirmációi istentisztelet, tanévzáró istentisztelet
Június 27. – július 2.	Hittanos tábor Nagyvelegen
Július 25. - július 31.	Egyházmegyei ifjúsági tábor Nagyvelegen

Fehérvárcsurgó

Istentiszteleti alkalmak minden vasárnap 9, 00 órakor a templomban.

Május 23. 9, 00	Pünkösöd, Ünnepi istentisztelet
-----------------	---------------------------------

Gárdony

Istentiszteleti alkalmak minden hónap első és harmadik vasárnapján 9, 00 órakor a Bóné Kálmán úti református templomban.

Május 23. 9, 00	Pünkösöd, Ünnepi istentisztelet
-----------------	---------------------------------